

PARLAMENT DE CATALUNYA

**Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas**

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 6 de desembre del 1933

SUMARI

A dos quarts de cinc i catorze minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Manifestacions de l'honorable senyor President amb motiu del primer aniversari de funcionament del Parlament català.

L'honorable senyor Conseller primer, en nom del Govern, s'adhereix a les manifestacions de l'honorable senyor President de la Cambra.

Discursos dels senyors Duran i Ventosa, Rovira i Virgili i Serra i Moret, en nom, respectivament, de la Minoria de Lliga Catalana, Majoria i Minoria d'Unió Socialista de Catalunya.

El senyor Tauler proposa que, en atenció a l'esdeveniment, sigui aixecada la sessió.

Votació definitiva de la Llei de transferències de crèdit entre partides del Pressupost de despeses d'enguany. S'aprova. Ha votat en contra la Minoria de Lliga Catalana.

Votació definitiva de la Llei facultant la Comissaria de Lleida per a la permuta d'una parcel·la de terreny. S'aprova per unanimitat.

Votació definitiva de la Llei referent a la concessió d'un crèdit extraordinari. S'aprova. Ha votat en contra la Minoria de Lliga Catalana.

Acceptada la proposta del senyor Tauler i després de fixar l'Ordre del dia per a la sessió de dijous, resta aixecada la d'avui. Són les cinc i onze minuts de la tarda.

S'obre la sessió a dos quarts de cinc i catorze minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc del Govern hi ha els honorables senyors Conseller Primer i Consellers de Justícia i Dret i de Governació.

Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

El primer aniversari del Parlament català

El Sr. PRESIDENT : Abans d'entrar a l'Ordre del dia, la Presidència es creu en l'obligació de fer present als senyors Diputats, que fa un any, avui, precisament, que es va reunir per primera vegada el nostre Parlament, Parlament en el qual Catalunya deposita la part de sobirania que ens

ha estat conferida per l'estructuració donada a la nostra autonomia per la República espanyola.

Fer elogi de l'actuació del Parlament català, potser fóra cosa que no escauria a aquesta Presidència; però, no em puc estar de posar de relleu que, durant el transcurs de les seves sessions, el Parlament de Catalunya, ha donat mostres de la seva activitat, de la seva competència i del seu entusiasme. Hi han hagut moments que l'entusiasme potser ha arribat a l'apassionament; però aquesta Presidència no ha tingut mai por que l'apassionament i l'entusiasme poguessin produir conflictes de cap ordre; que precisament l'entusiasme i l'apassionament són els que imposen vitalitat a la nova estructuració del poble de Catalunya; sense l'un i sense l'altre mancaria l'essencial a aquesta tasca d'un poble que es retroba.

He de fer present i he d'insistir, davant del Parlament, en la conveniència que continuï deliberant dintre de la serenitat amb què ho fa, que no excloïxi aquell entusiasme que alludia, ni aquell apassionament que és compatible amb el respecte elemental a les normes de convivència dels pobles civilitzats i el respecte degut, no ja a les idees — que les idees han d'ésser controvertides i han d'ésser contraopinades —, sinó a les persones que es manifesten en la Cambra i als diferents sectors polítics que ací es produeixen.

Tots tenim presents, segurament, en aquestes hores que esdevenen històriques, en cada moment que passa, cada dia, en què anem consolidant les nostres llibertats i anem consolidant l'obra de la República, tots tenim presents els alts interessos de Catalunya i de la República.

Jo m'he cregut en l'obligació de fer-ho present a la Cambra, perquè prossegueixi, amb la seva activitat i amb el seu entusiasme, la labor que ve fent i que desvetllarà d'una manera creixent el respecte de Catalunya envers l'obra colectiva del seu Parlament. (*Molt bé! en els distints sectors de la Cambra.*)

El Sr. CONSELLER PRIMER: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller Primer.

El Sr. CONSELLER PRIMER: Senyors Diputats: Es per a manifestar la solidaritat del Govern amb les manifestacions que acaba de fer l'honorable senyor President de la Cambra amb motiu d'aquest primer aniversari del Parlament de Catalunya, Parlament que va ésser el primer fruit després d'aconseguir en el Parlament de la República l'Estatut de Catalunya votat en el mes de setembre de l'any 1932. Els que érem parlamentaris a les Corts Constituents, recordem les jornades de fonda emoció que vàrem passar en aquelles Corts en tractar el problema de Catalunya, problema que es reduïa, fonamentalment, a traduir en un precepte legal l'aspiració unànime del nostre poble, de recobrar les llibertats que d'anys i anys li havien estat arrebastades.

El Govern de Catalunya sent avui una joia extraordinària i té plena confiança en què aquest Parlament, aquesta primera institució de la Catalunya autònoma, ha d'anar dibuixant la personalitat del nostre poble i ha d'anar fent una obra que permeti la traducció fidel i íntima de tota la

varietat de la nostra psicologia, varietat psicològica que no és sinó un reflexe de la varietat física i de la varietat de paisatge que té la nostra terra. I diria més; diria que tinc més confiança encara en virtut d'aquesta varietat de la psicologia del poble català, perquè gràcies a aquesta varietat es manifesten en l'opinió del nostre poble tots els matisos del pensament, totes les varietats que hi han en l'ordre sentimental, manifestacions de tota mena que permeten que els fruits de la legislació i els fruits del nostre treball siguin una garantia per avençar cada dit una mica més, no solament en ordre polític sinó en l'ordre econòmic, en l'ordre artístic, en l'ordre intel·lectual, en totes les activitats de la vida.

Es per això, repeteixo, que el Govern celebra extraordinàriament aquest aniversari i reitera, en els mateixos termes d'entusiasme amb què ho va fer en el moment oportú l'honorable senyor President de Catalunya, i amb què ho va fer l'honorable primer President d'aquest Parlament, i de la mateixa manera que acaba de manifestar el President actual; reitera el desig de què l'obra d'aquest Parlament s'acceleri i sigui cada dia més profitosa per a tots els interessos, pels alts interessos de Catalunya. (*Molt bé! en la Majoria.*)

El Sr. DURAN I VENTOSA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Duran i Ventosa.

El Sr. DURAN I VENTOSA: Senyors Diputats: El silenci d'aquesta Minoria en un moment com aquest, aniversari de l'apertura del Parlament de Catalunya podria semblar, com que no estéssim conformes amb les manifestacions de joia per haver-se instaurat la nostra autonomia. És clar, que qui tingui només en compte la nostra història, els nostres antecedents, la nostra voluntat de sempre a favor de l'autonomia política de Catalunya, no ens podia jutjar així; però com que tots tenim el deure de parlar sempre davant del poble, davant del poble hem d'adherir-nos a les manifestacions del senyor President del Parlament i del senyor Conseller primer, en el sentit de manifestar-nos joiosos de què aquest Parlament hagi pogut arribar al seu primer aniversari.

Ha dit molt bé el senyor President nostre, el del Parlament, que no era ell, ni som nosaltres tampoc els que hem de judicar la nostra pròpia obra. És en efecte així. Nosaltres tenim una responsabilitat contreta, i en dir nosaltres, vull dir tots els que posem el Parlament de Catalunya, una responsabilitat contreta davant de la història; és la història la que ens ha de judicar en l'esdevenidor; però la responsabilitat immediata la tenim davant del poble, i és el poble el que ens ha de judicar i el que — diguem-nos la veritat — ha començat a judicar-nos.

Així com hem de manifestar la nostra joia pel fet de l'inici de la nostra autonomia política, potser la nostra joia, ja no serà igual en quant a la satisfacció per l'obra realitzada fins avui. Jo no voldria entelar cap entusiasme, ni tirar cap gerro d'aigua freda sobre l'entusiasme de ningú, però considero que és una realitat tristíssima el que no hem respost fins ara prou als anhels, a les

aspiracions del nostre poble. Serà perquè l'autonomia tot just s'ha iniciat, serà perquè ens hem de trobar amb les dificultats dels primers passos d'un camí sempre difícil com és el camí de les llibertats polítiques; no és aquest el moment per a discernir les responsabilitats que ens puguin pertocar als uns i als altres. Però en aquest primer any si podem manifestar-nos contents de tenir l'autonomia, d'haver començat a implantar una Llei d'autonomia, jo crec que sincerament no podem estar massa joiosos de la manera com hem respost a aquestes aspiracions del nostre poble i a la manera com aquest creia que s'havien de concretar les seves idealitats de tants anys.

¿Vol dir això que haguem de desesperar-nos i lliurar-nos al pessimisme? No. El Parlament de Catalunya ha començat a actuar, i ha començat per consegüent a experimentar els propis efectes de la seva actuació. Que aprengui el Parlament en aquesta actuació mateixa, perquè tant si ho fem bé com si ho fem malament, tant si el poble està content de nosaltres personalment, com si no ho està, de totes maneres el poble no ha perdut, ni pot perdre, ni ha de perdre la fe de la seva llibertat, la fe de la seva autonomia, que podran els homes passar, però les idees i la causa santa dels pobles no han de passar mai. Podrà el poble considerar que entre tots no hem correspost a la seva confiança, però no podrà mai pensar que les institucions polítiques de Catalunya deixin de constituir un ideal per a ell.

Es per això que abundant amb les idees que m'ha semblat que exposava el senyor Conseller primer, crec que hem de fer tots els possibles per a fer-nos cada vegada més dignes de la confiança de la totalitat del nostre poble, procurant satisfer en el que sigui possible les seves aspiracions, i procurant respondre a aquest anhel, que aquest sí que consta en l'ànima del poble català, a aquest anhel de què es governi en el possible per a tots els catalans; per a tots els catalans hem perseguit sempre l'ideal de la llibertat de Catalunya, i la llibertat de Catalunya vol dir la llibertat de tot allò que constitueix la nostra estimada pàtria catalana. (*Molt bé!, en la Minoria de Lliga Catalana.*)

El Sr. ROVIRA I VIRGILI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Rovira i Virgili.

El Sr. ROVIRA I VIRGILI: Senyors Diputats: Els meus companys de la Majoria d'Esquerra Republicana m'han fet l'honor de designar-me per a parlar ara, en els moments en què commemorem el primer aniversari d'aquest Parlament català, que era per a nosaltres una gran esperança i avui té una efectiva realitat.

Després d'un any de tasca parlamentària, podem fer el balanç amb orgull i amb serenitat, de la nostra actuació. Hi ha hagut en aquesta Assemblea, durant aquesta anyada, instants de passió, incidents propis de les Assembles deliberants; però tots alhora hem mantingut en general el to dels debats i la dignitat de la nostra obra.

En aquest moment en què celebrem una anyada completa de les nostres feines parlamentàries,

hem de tornar altra vegada a afirmar, i avui més que mai, la voluntat del nostre poble i d'aquest Parlament per a conservar íntegres i per eixamplar les llibertats de la nostra pàtria. S'ha comparat el cas de Catalunya, com el de les nacions en general subjugades i que després renaixen a aquells rius que, com el Guadiana, deixen el seu curs per damunt de la terra, s'enforssen sota de la terra, sembla que desapareguin en les entranyes de la terra mare; però més tard tornen a sortir a flor i tornen a reprendre el seu curs. Nosaltres, que sabem la història dolorosa del nostre poble en les hores fosques en què feia, com si diguéssim la vida subterrània, tenim avui la voluntat que el temps fosc, el període subterrani, no torni per a Catalunya, i que si un dia va poder acabar la seva vida el Parlament català, les antigues Corts Catalanes, aquestes Corts noves, aquest Parlament mai més no deixi d'existir, perquè pugui treballar pel progrés i la llibertat de Catalunya.

Quan fa un any inauguràvem aquest Parlament, hi havia davant de Catalunya, davant d'Espanya, amplis horitzonts de llibertat. Ara, en aquest horitzó, hi ha una certa fosca, sembla com si hagués de venir una nuvolada, i és per això que el nostre deure és d'ésser més categòrics, més afirmatius que mai en defensa de la llibertat de Catalunya. Pensem que el nostre poble no ha nascut ara, que és ja vell en les lluites per la seva llibertat, que ha passat molts moments de greu perill, que de vegades, lluitant, hem caigut. Però aquest poble que després de segles foscos, a través de la seva decadència ha aconseguit altra vegada ressorgir i afermar-se, aquest poble pot mirar amb serenitat l'esdevenidor. Per dues vegades Catalunya, lluitant contra reis forasters, salvà la seva llibertat, i quan no pogué salvar-la, almenys salvà el seu honor; el salvà amb la sang dels seus herois i amb la vida dels seus màrtirs.

Catalunya està decidida que l'obra de la seva autonomia continuï i s'amplifiqui; que aquest Parlament visqui i segueixi fent obra per la seva llibertat i per la llibertat comuna dels pobles d'Espanya.

Nosaltres sabem que en aquesta anyada hem fet tasca per a nosaltres, hem procurat refer la Catalunya caiguda, però que no hem fet cap cosa contra els altres, ni tan sols hem agreujat aquells pobles d'Espanya amb els quals convivim dintre la República. Per això, amb la consciència tranquilla, segurs d'haver complert el nostre deure, ens proposem de continuar la nostra obra i de no permetre que sigui interrompuda. I és amb aquesta afirmació que crec que el Parlament ha de commemorar avui l'aniversari de la seva inauguració.

Tot el món d'avui està ple d'una lluita entre principis antitètics, i Catalunya pren el seu lloc en els rengles dels que defensen la llibertat dels homes i dels pobles. Estic ben segur que per aquesta defensa essencial dels principis de llibertat, ens trobarem tots els catalans ben units, en hores de perill, en hores de lluita, qualsevol que sigui l'esdevenidor que ens reservi la història. Així, en nom d'aquesta Majoria d'Esquerra Republicana, que vol afirmar ben concretament el seu sentit nacional català i el seu sentit democràtic, ens adhe-

rim a aquesta commemoració, i diem avui : Salut al Parlament de Catalunya ! Salut al nostre Govern i al nostre President ! Salut a Catalunya, pàtria immortal del catalans ! (*Aplaudiments en la Majoria.*)

El Sr. SERRA I MORET : Demano per parlar.

El Sr. TAULER : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Serra i Moret.

El Sr. SERRA I MORET : Unes breus paraules, només, senyors Diputats, per a adherir-me a aquestes manifestacions de congratulació amb motiu d'haver-se complert ja un any sencer de la durada del Parlament de Catalunya.

Els que som aficionats a aquesta classe d'estudis, respecte de la durada que poden tenir les institucions de caràcter popular, ens hem de congratular que a Catalunya feble, i a Catalunya tot just nascuda, s'hagi pogut produir ja el fet històric d'haver viscut tot un any el seu Parlament dintre d'un règim de relativa o gairebé completa normalitat. És molt poc un any ; però la nostra joventut o la nostra infantesa és un bon símptoma, és un símptoma per a esmenar tots aquells defectes que hem pogut tenir i que volia apuntar en el seu parlament el senyor Duran i Ventosa. Som molt tendres, som uns plançons tendres que podem encarrilar-nos vers la glòria o vers la degradació. Nosaltres hem de creure que Catalunya s'enfilirà vers les regions més glòries.

Mentre els altres oradors parlaven, jo em recordava que fa tres anys el Parlament més antic del món, el Parlament d'Islàndia, celebrà el seu nou-cents aniversari de la seva primera constitució, i molta gent ignora l'existència del Parlament d'Islàndia perquè no ha estat mai un Parlament detonant, ni un Parlament que hagi fet coses extraordinàries, ni que hagi fet parlar mai de la seva obra, però quan nosaltres volgüem trobar un model de poble lliure haurem d'anar a Islàndia a cercar-lo, no solament perquè sigui un poble que per la seva situació geogràfica i el seu isolament pot sostenir una llibertat que no és envejada ni discutida per ningú, sinó perquè dintre de la seva pròpia Constitució ha trobat tots els elements de preservació d'aquesta llibertat que tots estimem i que tots els pobles cobegen.

Per consegüent, nosaltres, que vivim gairebé en el centre del món civilitzat, o almenys del món que històricament ha representat la durada més llarga de totes les civilitzacions consagrades, nosaltres haurem de tenir potser per model un Parlament com aquell d'Islàndia, i voler que els aniversaris i els centenaris es repeteixin en la vida d'aquestes institucions populars, que indiscutiblement han d'ésser els seus encerts els que les facin viure, perquè únicament amb encerts aconseguiran l'escalf del poble i trobaran tota l'emoció de la collectivitat per a sostenir-les i defensar-les en els moments greus o de perill. Hem de creure, doncs, que el nostre Parlament respondrà a tot allò que el poble espera d'ell.

Fins al moment present és massa curta la vida del nostre Parlament per a poder-la jutjar, i tampoc, com deien altres oradors, som nosaltres els que hem d'emetre aquest judici. El que hem de

desitjar sí, és que l'actual Parlament tingui de durada la seva vida legal, i que la legalitat s'imposi per damunt de totes les passions, que únicament en un aspecte de legalitat, en un aspecte de respecte a la legalitat consagrada per la democràcia, per les institucions que la democràcia s'ha donat i s'ha creat, únicament així nosaltres podem tenir la confiança que el poble entri dintre dels carrils d'una legalitat constant, amb un contacte i amb una comunió amb les Lleis que ell mateix es doni, i a l'ensem en un sentit de Govern propi, que nosaltres hauríem de desvetllar en totes les masses del nostre poble.

Això és el que desitgem pel Parlament de Catalunya. Que sigui una institució que la porti vers les esferes de la glòria que nosaltres covegem i desitgem per a Catalunya i que poguem dir — ja que el senyor Rovira i Virgili s'ha sentit també una mica líric al seu final — com deia el nostre gran poeta Carner, en un dels seus versos : «Salut a la Pàtria tan feble i dolguda, salut a la Pàtria que encara no és nascuda com l'han somniat els seus fills.» (*Aplaudiments.*)

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Tauler.

El Sr. TAULER : Senyors Diputats : Després de les manifestacions fetes pel senyor President, pels companys representants dels diferents sectors de la Cambra i pel Primer Conseller, en nom del Govern, jo m'atreveixo a demanar a la Presidència, que se serveixi proposar a la Cambra la conveniència d'aixecar la sessió en el dia d'avui, a no ésser que per alguna tasca de caràcter urgent hagués d'ocasionar aquesta mesura un perjudici al propi Parlament.

El Sr. PRESIDENT : Si aquest és el desig de la Cambra, aquesta Presidència no té cap inconvenient en solemnitzar aquest aniversari aixecant la sessió, però abans pregaria a la Cambra que, ja que han estat citats els senyors Diputats per a unes votacions definitives, aquestes poguessin tenir lloc. (*Assentiment en diversos llocs de la Cambra.*)

Votació definitiva de la Llei de transferències de crèdit entre partides de Pressupost de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : S'aprova ?

El Sr. DURAN I VENTOSA : Amb el vot en contra de la Minoria de Lliga Catalana.

El Sr. PRESIDENT : Essent evident que hi ha el vot favorable de la Majoria absoluta de la Cambra, queda aprovat.

(*La Llei aprovada es publica en annex a aquest número del DIARI DE SESSIONS.*)

Votació definitiva de la Llei facultant la Comissaria de Lleida per a la permuta d'una parcel·la de terreny

El Sr. PRESIDENT : S'aprova ? (*Assentiment general.*) Essent evident que hi ha el vot favorable de la majoria absoluta de la Cambra, queda aprovat.

(*La Llei aprovada es publica en annex a aquest número del DIARI DE SESSIONS.*)

Votació definitiva de la Llei referent a la concessió d'un crèdit extraordinari

El Sr. PRESIDENT : S'aprova ?

El Sr. DURAN I VENTOSA : Amb el vot en contra de la Minoria de Lliga Catalana.

El Sr. PRESIDENT : Essent evident que hi ha el vot favorable de la Majoria absoluta de la Cambra, queda aprovat.

(La Llei aprovada es publica en annex a aquest número del DIARI DE SESSIONS.)

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dijous

1. Precs i preguntes.
2. Interpellació sobre la situació de la Casa de Caritat.

3. Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió especial sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.

4. Discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

5. Continuació de la discussió del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el projecte de Llei de majoria i habilitació d'edat.

6. Discussió del Dictamen de la Comissió de Cultura sobre el Consell de Cultura de la Generalitat.

(S'aixeca la sessió a les cinc i onze minuts de la tarda.)

1941
The following information was obtained from the records of the
Department of the Interior, Bureau of Land Management, on the
subject of the land owned by the United States in the
State of California, and the same is hereby published for the
information of the public.

There are in the State of California, under the management of the
Bureau of Land Management, approximately 1,000,000 acres of
land, of which about 500,000 acres are in the public domain.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

referent a transferències en el pressupost de la Generalitat de Catalunya

Art. 1.º Són autoritzades les transferències de crèdit, d'un import total de 608,175'07 ptes., entre les següents partides del Pressupost de despeses vigent :

Sobrants que es transfereixen :

De la part. 4, 5,000 ptes. ; de la 7, 2,333'34 pessetes ; de la 8, 1,566'68 ptes. ; de la 9, 2,666'68 pessetes ; de la 10, 3,000 ptes. ; de la 12, 1,500 pessetes ; de la 14, 1,000 ptes. ; de la 28, 533'34 ptes. ; de la 36, 333'34 ptes. ; de la 41, 45 ptes. ; de la 42, 960 ptes. ; de la 43, 25 ptes. ; de la 45, 240 pessetes ; de la 46, 360 ptes. ; de la 60, 1,716'67 ptes. ; de la 61, 3,000 ptes. ; de la 62, 1,000 ptes. ; de la 66, 1,000 ptes. ; de la 67, 1,000 ptes. ; de la 70, 1,000 ptes. ; de la 81, 66'67 ptes. ; de la 82, 1,375 pessetes ; de la 84, 4,666'68 ptes. ; de la 87, 1,000 pessetes ; de la 88, 4,000 ptes. ; de la 96, 2,000 pessetes ; de la 97, 1,000 ptes. ; de la 100, 3,908'52 pessetes ; de la 101, 3,000 ptes. ; de la 218, pessetes 11,500 ; de la 275, 750 ptes. ; de la 280, 48'43 pessetes ; de la 327, 4,666'68 ptes. ; de la 329, pessetes 2,000 ; de la 330, 3,958'34 ptes. ; de la 332, 7,000 ptes. ; de la 340, 2,000 ptes. ; de la 342, 2,000 pessetes ; de la 346, 2,910'94 ptes. ; de la 348, pessetes 1,400 ; de la 356, 16,000 ptes. ; de la 359, 2,083'50 ptes. ; de la 363, 2,000 ptes. ; de la 374, 1,000 ptes. ; de la 376, 1,333'34 ptes. ; de la 414, 541'66 ptes. ; de la 416, 1,010 ptes. ; de la 422, 1,000 ptes. ; de la 462, 3,750 ptes. ; de la 482, 1,333'33 ptes. ; de la 483, 2,000 ptes. ; de la 531, 2,750 ptes. ; de la 615, 3,666'67 ptes. ; de la 642, 1,397'79 ptes. ; de la 644, 650 ptes. ; de la 657, pessetes 2,750 ; de la 680, 4,500 ptes. ; de la 712, 2,750 ptes. ; de la 715, 2,750 ptes. ; de la 716, pessetes 3,208'34 ; de la 724, 2,750 ptes. ; de la 750, 1,250 ptes. ; de la 753, 3,000 ptes. ; de la 769, 702'22 ptes. ; de la 783, 1,250 ptes. ; de la 787, 2,000 ptes. ; de la 792, 874'98 ptes. ; de la 793, 750 pessetes ; de la 794, 3,000 ptes. ; de la 859, pessetes 1,000 ; de la 864, 4,666'68 ptes. ; de la 868, 1,666'68 ptes. ; de la 870, 2,500'19 ptes. ; de la 902, 300,000 ptes. ; de la 924, 4,000 ptes. ; de la 932, 2,000 ptes. ; de la 933, 1,333'34 ptes. ; de la 941, 3,666'67 ptes. ; de la 942, 2,466'70 ptes. ;

de la 943, 2,266'67 ptes. ; de la 957, 5,000 ptes. ; de la 962, 4,000 ptes. ; de la 974, 40,000 ptes. ; de la 992, 10,000 ptes. ; de la 994, 3,025 ptes. ; de la 995, 15,000 ptes. ; de la 1,035, 6,000 ptes. ; de la 1,208, 40,000 ptes.

Total dels sobrants : 608,175'07 ptes.

Augments en virtut d'aquestes transferències :

A la part. 108, 6,000 ptes. ; a la 109, 90,000 pessetes ; a la 56, 300,000 ptes. ; a la 352, 44,000 pessetes ; a la 453, 10,000 ptes. ; a la 508, pessetes 5,000 ; a la 601, 40,000 ptes. ; a la 1,209, pessetes 113,175'07.

Total dels augments : 608,175'07 ptes.

Art. 2.º Són autoritzades igualment les transferències de crèdit per l'import de 36,772 ptes., entre les següents partides del Pressupost de la Casa de Maternitat de Barcelona i de 225,550 ptes., del Pressupost de la Casa de Caritat de Barcelona, annexos XI i XIII del vigent Pressupost de la Generalitat.

Pressupost de la Casa de Maternitat de Barcelona

Sobrants que es transfereixen :

De la part. 8, 1,833'40 ptes. ; de la 28, 1,190 pessetes ; de la 33, 3,125 ptes. ; de la 37, 2,000 pessetes ; de la 38, 27,523'60 ptes. ; de la 56, 1,000 pessetes.

Total dels sobrants : 36,772 ptes.

Augments en virtut d'aquestes transferències :

A la part. 11, 1,000 ptes. ; a la 40, 2,000 ptes. ; a la 41, 16,000 ptes. ; a la 46, 2,000 ptes. ; a la 47, 1,500 ptes. ; a la 49, 4,000 ptes. ; a la 51, 502'95 pessetes ; a la 52, 9,769'05 ptes.

Total dels augments : 36,772 ptes.

Pressupost de la Casa de Caritat de Barcelona

Sobrants que es transfereixen :

De la part. 17, 7,000 ptes. ; de la 51, 2,000 pessetes ; de la 92, 600 ptes. ; de la 102, pessetes 17,000 ; de la 110, 15,000 ptes. ; de la 109,

5,000 ptes. ; de la 115, 3,000 ptes. ; de la 116, pessetes 25,000 ; de la 120, 13,000 ptes. ; de la 122, 2,000 ptes. ; de la 123, 50,000 ptes. ; de la 125, 35,000 ptes. ; de la 129, 450 ptes. ; de la 138, pessetes 44,000 ; i de la 141, 6,500 ptes.

Totals dels sobrants : 225,550 ptes.

Augments en virtut d'aquestes transferències :

A la part. 21, 3,000 ptes. ; a la 22, 4,000 ptes. ; a la 53, 2,000 ptes. ; a la 90, 600 ptes. ; a la 100, 17,000 ptes. ; a la 107, 15,000 ptes. ; a la 112, pessetes 5,000 ; a la 114, 23,000 ptes. ; a la 124, pessetes 105,000 ; a la 132, 450 ptes. ; a la 136, 4,000 pessetes ; a la 142, 14,000 ptes. ; a la 144, 2,500 pessetes ; a la 145, 30,000 ptes.

Total dels augments : 225,550 ptes.

Art. 3.^r Són autoritzades les transferències de crèdit per 12,500 ptes., proposades per la Comissaria de Lleida, que afecta a necessitats dels seus serveis.

Sobrants que es transfereixen :

De la part. 130, 1,000 ptes. ; de la 1128, 10,000 pessetes ; de la 1174, 1,500 ptes.

Total dels sobrants : 12,500 ptes.

Augments en virtut d'aquestes transferències :

A la part. 78, 2,000 ptes. ; a la 183, 2,000 ptes. ; a la 128, 500 ptes. ; a la 488, 500 ptes. ; a la 1129, 5,000 ptes. ; a la 1163, 2,350 ptes. ; a la 1164, 150 pessetes.

Total dels augments : 12,500 ptes.

Palau del Parlament, 6 de desembre del 1933.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

facultant la Comissaria de Lleida per a la permuta d'una parcel·la de terreny

Article únic. S'autoritza la Comissaria de Lleida per a permutar una parcel·la de terreny procedent de la finca situada en la ciutat de Lleida, descrita de número 14 en l'inventari dels béns de la Generalitat, formulat per l'esmentada Comissaria, llindant amb la finca pròpia de la senyora Neus Roure, amb el carrer de Sant Martí, amb la Presó, amb el camí de Ronda i amb l'Església de Sant Martí, amb una altra parcel·la que es segregará de la finca de l'esmentada senyora Roure, llindant amb la Carretera d'Oscá, amb un camí amb l'alludida finca de la Generalitat i amb els carrers de Sant Martí i de Pau Iglésias, assenyalades ambdues parcel·les respectivament amb les lletres A B C A i C D E F C en el plànol

signat pels Arquitectes de la Comissaria i de la senyora Neus Roure, atorgant-se la permuta en la proporció d'un pam i quart que cedirà la Generalitat, per un pam de terreny propietat de la senyora Roure, tota vegada que, en virtut de la permuta, la finca de propietat de la Generalitat, a la qual s'incorporarà l'esmentada parcel·la donarà al carrer de Pau Iglésias, el qual no té avui sortida, sense abonament de cap quantitat per part de la Generalitat ni de la senyora Roure, per no existir plus-vàlua, i amb la condició de què l'esmentada senyora Neus Roure, aboni les despeses que ocasioni la formalització de la permuta.

Palau del Parlament, 6 de desembre del 1933.

[illegible]

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

referent a la concessió d'un crèdit extraordinari

Article 1.º S'habilita un crèdit extraordinari de 40,000 pessetes en el Pressupost de l'any actual, amb destinació al pagament de les despeses de viatge i estada que acreditin els Presidents i els Vocals conreadors de les Comissions arbitral de districte, creades en virtut del que disposa la Llei de 26 de juny d'enguany.

Article 2.º L'import de l'esmentat crèdit extraordinari serà cobert en la forma que determina l'art. 41 de la Llei d'Administració i Comptabilitat de la Hisenda pública de 1.º de juliol del 1933.

Palau del Parlament, 6 de desembre del 1933.

AT THE

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY

OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

ACQUISITIONS